

ydes, ligger udenfor Kommissionens Op-gave, og deri kan jeg for saa vidt være enig, som disse Tilskudsregler ikke er af lønningsteknisk Art og altsaa ikke i strengeste Forstand hører ind under Kommissionens Arbejde. Men længere henne i Bemærkningerne udtaler Flertallet i Kommissionen, at det ønsker „at henlede Finansministeriets og Undervisningsministeriets Opmærksomhed paa Sagen, saa at et Forslag senere kan fremsættes“. Heri kan jeg ikke være enig. Hvorfor udskyde denne Sag til en senere Lejlighed? Selv om Lønningskommissionen ikke har ment at kunne tage den med op paa det foreliggende Lovforslag, kan Rigsdagen meget godt gøre det, og jeg vil i hvert Fald saa indtrængende, som jeg kan, henstille til dette høje Ting, at de private Skolers Tilskudsforhold bliver ændret samtidig med de ændrede Tilskudsforhold med Hensyn til Folkeskolens Lærerlønninger, og at disse Ændringer bliver medoptaget paa det foreliggende Lovforslag, saaledes at det allerede bestaaende Forhold mellem Folkeskolens og de private Skolers Statstilskud bliver opretholdt uforandret.

Der kunde sikkert ogsaa være andre Ting i det bestaaende Forhold mellem den private og den offentlige Skole, der kunde ønskes ændret, f. Eks. de private Skolers Tilskud fra Kommunerne, men derpaa skal jeg ikke komme ind her, det vilde jo være at indføre et nyt Emne i Diskussionen, og det er Tiden vistnok ikke til. Der sidder jo en stor Skolekommission, som skal tage vort samlede Skolevæsen under Overvejelse, og denne Kommission vil naturligvis ogsaa komme til at beskæftige sig med Forholdet mellem den private og den offentlige Skole, og det Resultat, den kommer til, maa der saa tages Stilling til til sin Tid. Det, det i Øjeblikket gælder om, er, at den private Skoles økonomiske Stilling i Forhold til den offentlige Skoles ikke forringes eller skydes ud i en usikker Fremtid for at ordnes ved særlig Lov. Hvis man nu, saaledes som det foreliggende Lovforslag tilsigter, og som jeg ganske billiger, gaar til i saa væsentlig Grad at forbedre den offentlige Skoles økonomiske Kaar uden samtidig i tilsvarende Grad at forbedre den private Skoles Kaar, vil denne Skoles økonomiske Stilling blive saa truet, saa usikker, at mange af disse Skoler vanskeligt vil kunne opretholdes paa forsvarlig Maade, og vi kan da komme til at staa overfor et Sammenbrud indenfor de private Skoler, idet

overmaade mange af disse Skoler maa opgive Ævred, fordi de økonomisk ikke vil være i Stand til at fortsætte. Men jeg trøster mig til, at der her paa Rigsdagen og ikke mindst her i dette høje Ting er en saadan Forstaaelse af den private Skoles Idé, at man vil medvirke til, at dette ikke sker.

Det var blot denne Henstilling, jeg gerne vilde gøre ved denne Lejlighed.

Stengaard-Kirkegaard: Der er i det forelagte Lovforslags § 8 en Bestemmelse, som jeg gerne vil henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, fordi jeg finder, at det er en uheldig Bestemmelse. Der staar nemlig, at den de fast ansatte Lærere hidtil tillagte Brændselsydelse bortfalder. Det, finder jeg, er en uheldig Bestemmelse i alt Fald for Landets Vedkommende. Forholdet er nemlig det, at man mange Steder ogsaa paa Landet er gaaet over til at have Centralvarme, saaledes at Lærerens Lejlighed og Skolestuen opvarmes fra samme Apparat. I saa Tilfælde kan der selvfølgelig træffes en Overenskomst, forsaavidt begge Parter kan komme til Rette derom. Desuden vil det, at samtlige Lærere og Lærerinder hver skal have sit Brændselsrum, medføre, at Kommunerne vil blive nødt til at opføre adskillige nye Brændselsrum, og naar nu begge Parter er vel tjente og tilfredse med den Ordning vi hidtil har haft, synes jeg, det vil være urigtigt af Rigsdagen at fremtvinge en ny Ordning. Jeg vil derfor henstille til det kommende Udvalg, om ikke denne Bestemmelse kan gaa ud. Lønningskommissionen finder maaske, at den har gjort Arbejdet saa godt, at der egentlig ikke er meget at røre ved; den finder vel nærmest, at vi her maa nok have Lov til at se, men ikke til at røre; og hvis det nu bliver Medlemmer af Lønningskommissionen, der ogsaa til Dels bliver de raadende og ledende indenfor Udvalget, er der kun en meget ringe Mulighed for, at der kan finde Ændringer Sted. Men jeg finder i alt Fald, at en Ændring i den Retning, jeg her har paapeget, er paakrævet, og jeg henleder derfor Udvalgets Opmærksomhed derpaa.

Af Lovforslagets § 12 fremgaar det, at der fremtidig af Statskassen skal ydes følgende Tilskud til Lærerlønningerne: for det første 30 pCt. af Grundlønnen plus Alders- og Dyrtidstillæg og dernæst 80 pCt. af Konjunkturtillæget. Dette medfører, at Statens Tilskud forøges betyde-